

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 7.

Utgitt 19 februar.

1924

Skrivelse fra Landbruksdepartementet

13 febr.

av 13 februar,

hvorved der i medhold av lov nr. 9 av 20 august 1915 § 2, 2net punktum, kfr. kongelig resolusjon av 16 november 1923, meddeles stadfestelse på de av Lardal herredsstyre i Vestfold fylke, Fosnes herredsstyre i Nord-Trøndelag fylke, Skodje herredsstyre i Møre fylke, Haaland herredsstyre i Rogaland fylke, Væøy og Røst herredsstyre i Nordland fylke og Hjarthal herredsstyre i Telemark fylke, henholdsvis under 20 august, 22 september, 19 og 28 november og 10 og 12 desember 1923 fattede beslutninger, hvorved bestemmes at hund som i vedkommende herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning iden tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet, eller innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

Midlertidig lov

15 febr.

om forlengelse av leietiden for husmenn, bygselmenn og leilendinger.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 februar 1924 sålydende:

I.

Husmenn, bygselmenn og leilendinger skal, uansett om leieforholdet ifølge opsigelse fra eierens side eller ifølge leieavtalen skulde ha opphørt før faredag 1926, dog ha rett til å fortsette bruken av leiebruket inntil nevnte faredag. Den samme rett har også dødsboets vedkommende, hvor leieforholdet opphører ved dødsfall.

15 febr. Leievilkårene skal være de samme som før, dog kan grunneieren, hvis han finner, at avgiften er for lavt satt, fordre dette spørsmål avgjort ved et skjønn, avgitt under lensmannens bestyrelse av 3 menn. Omkostningene ved dette skjønn bæres av grunneieren, hvis avgiften ikke forhøies, og av den annen part, hvis forhøielse finner sted. Forøvrig finner reglene i lov om veivesenet av 21 juni 1912, kap. VII tilsvarende anvendelse, sålangt de passer, såvel for underskjønn som i tilfelle for overskjønn.

Bestemmelsen om, at leieforhold ikke skal opføre før færdig dag 1926, gjelder dog ikke, hvor det ved endelig dom er avgjort, at leieren har forbrutt sin leierett. Likeledes kan vedkommende departementet efter andragende fra eieren, og efterat leieren har hatt anledning til å uttale sig, gi tillatelse til, at forholdet opfører før, hvor dette av særlige grunner finnes rimelig.

I tvisttilfelle avgjøres det av åstedsforlikskommissjonen med endelig virkning, hvem der skal anses som husmann, bygselmann eller leilending i forhold til denne lov.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 15 februar 1924.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge. **H. S. Fürst.**

15 febr.

Kongelig resolusjon

av 15 februar.

I henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. av 22 mai 1875 meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Høland herred i Akershus fylke den 4 august og 12 november 1923, samt 14 januar 1924 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet, hvilke vedtekter skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 27 juni 1892 stadfestede politivedtekter.

De nye politivedtekter er sålydende:

§ 1. På offentlig vei (hvorunder i denne vedtekt er innbefattet enhver vei eller adkomst der er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig befærdet) må opløp eller sammenstimlen av

folk, slagsmål, skriken eller annen larmende, voldsom eller fornærmelig adferd, hvorved den offentlige orden forstyrres, den veifarende forulempes eller ferdslen hemmes, ikke finne sted. 15 febr.

§ 2. Ved mineringsarbeide, såvelsom ved omgang med skytevåben, på eller i nærheten av offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas. Omgang med sprengstoffer eller skytning i nærheten av steder, hvor offentlige sammenkomster finner sted, tillates ikke uten efter spesiell tillatelse av politiet.

§ 3. Uvøren kjørsel eller ridning på offentlig vei må ikke finne sted. Syklende, samt kjørende, ridende og gående må, når utsikten over veien ikke er fri, ved veikryss og avkjørsler, i skarpe kurver og overalt hvor det er livlig ferdsel, passere langsomt og forsiktig. Alle veifarende, uansett om det er flere i følge, skal når de møter nogen, og når de skal forbipasseres av nogen som passerer hurtigere, samt når det ikke er utsikt fremover veien, holde lengst mulig ut til høire side. Når man derimot kommer baktefter nogen og skal passere forbi disse, må man holde ut til venstre. På vinterføre er reisende pliktig til å anbringe bjelle på sine hester. Sykler må efter mørkets frembrudd være forsynt med tentde lykter. —

§ 4. Når hunder viser sig glubske eller biske, eller har tilbøielighet til å forulempe veifarende, kan eieren efter politiets nærmere bestemmelse gis pålegg om å holde sådanne hunder bundet, eller efter omstendighetene straks å drepe dem.

§ 5. Tisper skal holdes inne i løpetiden.

§ 6. Enhver som ernærer sig ved bevertning med spise- eller drikkevarer, skal såvidt det står til ham, sørge for at der i det dertil benyttede lokale intet forefaller som strider mot orden og sømmelighet.

§ 7. Ingen må på offentlig bevertningssted og forlystelsessted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adferd, hvorved andre gjester, verten, dennes familie eller tjenere fortreddes, ei heller i andre måter vise en uanstendig og forargelig opførsel.

§ 8. Offentlig bevertnings- og forlystelsessteder skal holdes lukket fra kl. 12 aften til kl. 6 morgen, og må i denne tid ingen bevertning finne sted og ingen gjester innlates eller opholde sig på desslike steder. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende i hoteller eller gjestgivergårder i den nevnte del av døgnet.

§ 9. Uten politiets tillatelse må ingen holde konserter, dramatiske forestillinger, oplesning, varieté, offentlig dans, forevisning av kunster, billeder, holde karneval, sirkus, skytebane, ringkastning, opvisning i brytning og lignende forestillinger. Forestillinger som ovenfor nevnt må være avsluttet innen kl. 12 samme aften, offentlig dans deri innbefattet.

I tilfelle forestillinger som ovenfor nevnt tillates fastsetter

15 febr. politiet en avgift av inntil kr. 300,00 pr. forestilling eller forestillingsdag, der tilfaller kommunekassen.

Forevisning av bilder i forbindelse med samfundsgavnlige foredrag, samt kirkekonserter berøres ikke av denne paragraf.

§ 10. Overtredelse av nærværende vedtekt straffes efter straffelovens § 339,2.

15 febr.

Kongelig resolusjon

av 15 februar.

I medhold av lov nr. 6 av 28 mai 1881 om politivedtekter for rikets ladesteder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov om adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. av 22 mai 1875, meddeles stadfestelse — med en enkelt forandring — på en av bystyret for Mo ladested den 26 februar, 5 mars, 9 juli og 28 desember 1923 vedtatt beslutning til politivedtekter for ladestedet, hvilke vedtekter skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 6 februar 1904 stadfestede politivedtekter for Mo herred.

De stadfestede nye politivedtekter er sålydende:

Kapittel 1.

Om orden på gaten m. v.

§ 1. På offentlig gate, hvorunder i denne vedtekt er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, plass, kai eller brygge, lund eller park, er det forbudt å stille sig i klynge, stanse, eller på annen måte forholde sig således at ordenen eller ferdselen hemmes.

Politiets anvisning til ordenens oprettholdelse på offentlig gate er enhver forpliktet til å etterkomme.

§ 2. Uten politiets tillatelse er det forbudt på offentlig gate å drive nogenslags handel.

Er politiets tillatelse erhvervet, må vedkommende rette sig efter politiets pålegg.

§ 3. Til optog, prosesjoner, sang, musikk, foredrag eller lignende på offentlig gate må politiets tillatelse innhentes.

§ 4. På offentlig gate må ingen vise sig maskert eller i en drakt som er egnet til å fremkalle ordensforstyrrelse.

§ 5. Ingen må på offentlig gate eller i åpen båt som ligger ved kai eller brygge, nyte berusende drikke.

§ 6. Det er forbudt å henge sig på vogner eller andre kjøretøier under kjørselen.

§ 7. På offentlig gate er det forbudt å bære ladd skytevåben uten under militær kommando, å bruke skytevåben, flob-

bert, bue, pusterør eller lignende, å kaste med sten, sneball, smuss, 15 febr. vann eller annet som kan gjøre skade eller forulempe dem som ferdes på gaten. — Det er forbudt innen byens område og i en avstand av 500 m. fra strandlinjen å løsne skudd uten politiets dispensasjon. Skytning på skive skal være tillatt hvor betryggende sikkerhetsforanstaltninger efter politiets pålegg er foretatt. Skytning med rifle innen havneområdet er forbudt.

§ 8. Det er forbudt på offentlig gate å drive sport eller lek som kan hindre ferdsele.

Akning i gatene kan av politiet helt forbys.

§ 9. Spill med kort eller lignende er forbudt på offentlig gate.

§ 10. Barn under 14 år, som på egen hånd streifer om på offentlig gate efter kl. 8 aften i tiden 1 oktober—1 april og efter kl. 10 aften resten av året, kan av politiet bringes til sitt hjem.

§ 11. Ved badning i det fri innen byens grenser må voksne personer benytte badedrakt.

Kapitel 2.

Om den offentlige ferdsele.

§ 12. På offentlig fortåg må ingen føre med sig ting som er til hinder for ferdsele, eller som kan utsette folk for skade eller ulempe.

Barnevogner og kjelker med barn kan dog trekkes på fortåg, men ikke ved siden av hverandre.

Møtende skal alltid vike tilhøre.

§ 13. På offentlig gate og fortåg er det forbudt å legge eller sette noget som kan være til hinder for ferdsele.

§ 14. Kjøretøier må på offentlig gate kun stanse hvor de ikke hindrer ferdsele, og alltid så langt til siden av kjørebane som mulig.

§ 15. Vindusmarkiser skal være forsvarlig festet; deres underkant må være minst 2 m. over jorden.

§ 16. Politiet kan ved særlige anledninger helt eller delvis forby kjøring, sykling eller ridning i enkelte gater.

§ 17. I kaigaten og på kaie er det forbudt å kjøre med sykkel.

På denne strekning må der med hest kun kjøres i skritt, og med bil med sakte fart.

§ 18. Vogmenn og andre, som på offentlig gate tilbyr publikum sin tjeneste, må erhverve politiets tillatelse, og er forpliktet til å ta plass der politiet anviser.

Bybud, vogmenn, bærere og kjørere, som søker erhverv i henhold til denne paragraf kan av politiet forsynes med skilt eller annet merke.

Takster kan fastsettes av formannskapet.

15 febr.

Kapitel 3.

Om avvergelse av fare for ferdselen.

§ 19. Når der i eller ved offentlig gate skal foretas arbeider som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre denne usikker, skal skriftlig anmeldelse betimelig forut skje til politiet, som avgjør hvorvidt og hvorledes avsperring skal finne sted, og hvilke forsiktighetsregler iøvrig blir å treffe. Fra mørkets inntreden til det blir lyst om morgenen skal der være anbragt tendte lykter ved avsperringen. Så skal også være tilfellet ved åpne grøfter, sand- eller stenhauger som kan genere ferdselen.

§ 20. Arbeider med opførelse av nye og nedrivning eller hovedreparasjon av eldre bygninger skal på forhånd skriftlig anmeldes til politiet, der kan pålegge anbragt gjerde, eller andre sikkerhetsforanstaltninger foretatt.

§ 21. Når byggverk, mur, plankeverk eller annen innhegning er i brøstfeldig stand eller av sådan beskaffenhet, at der kan være fare for ferdselen, kan politiet pålegge eieren eller bestyreren innen en fastsatt frist å treffe nødvendige sikkerhetsforanstaltninger.

§ 22. På offentlig gate er det forbudt å henkaste papir, glass, spiker, banan- og appelsinskall, eller lignende.

Kapitel 4.

Om kjørsel, ridning, sykling m. v.

§ 23. Kjørsel, ridning, sykling, trekning av dragkjerrer og varekjelker må ikke finne sted på fortåg, på spaservei, i offentlig anlegg eller på gangsti.

Kjørende, ridende og syklende er pliktige til å iaktta forsiktighet, hvilket særlig gjelder når gatehjørner eller gateoverskjæringer skal passeres.

Sykling fra portrum ut på gaten er forbudt. Hastigheten må aldri være større enn i smått trav.

Kappkjøring eller kappridning er forbudt (jfr. forøvrig § 17).

§ 24. Ingen må kjøre eller ride mot eller inn i liktog, troppeavdelinger, eller andre prosesjoner, men enhver skal vike tilside og holde stille, til toget er passert.

§ 25. Ingen må betro forspent kjøretøi til beruset person eller nogen, som ikke antas å kunne styre eller ha tilsyn med hest.

Barn under 12 år må ikke ha tilsyn med eller kjøre med hest på offentlig gate. Ingen må derfor betro hest til så ung person.

§ 26. Ethvert lass må være forsvarlig lesset. Intet av lasset må slepe i kjørebanen.

§ 27. På offentlig gate, eller privat grunn der har åpen ut-

kjørsel til offentlig gate, må ingen forlate sin hest uten å sørge 15 febr.
for at den er under forsvarlig tilsyn, medmindre den er bundet.

§ 28. På vinterføre skal de kjørende ha forsvarlige bjeller på sine hester.

§ 29. Sykler skal under benyttelse i offentlige gater være forsynt med kraftig klokke og bremse, og etter inntrått mørke med tendt lykt. Signalthorn må ikke benyttes på sykkel.

§ 30. Felgbredden for arbeidsvogner der benyttes på offentlig gate skal være i overensstemmelse med de regler der fastsettes i henhold til veilovens § 66.

§ 31. To eller flere må ikke kjøre, ride eller sykle ved siden av hverandre i befærdede gater.

Kapitel 5.

Om hester, kreaturer, fjærfe og hunder.

§ 32. Det er forbudt å la hester, kreaturer eller fjærfe gå løse i byens gater.

Dog kan kuer, får og gjeter drives, når det skjer under forsvarlig opsyn. Okser må ikke drives, men ledes enkeltvis av voksne menn.

§ 33. Ingen må på offentlig gate ride med fler enn en håndhest, eller føre fler enn en hest ved siden av eller etter kjøretøi. Hestene må alltid være forsynt med grime eller bissel.

§ 34. Når hunder viser sig bidske eller glubske, eller har for vane å gjø ad eller fare mot mennesker eller hester, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde dem bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Hund som har vist sig farlig, kan politiet pålegge eieren eller besidderen å drepe innen en kort frist. Efterkommes ikke dette, kan hunden drepes ved politiets foranstaltning.

§ 35. Det er forbudt

å la tisper ferdes løse ute i løpetiden,

å la hunder løpe ute fra kl. 11 aften til kl. 5 morgen, når de ikke ledsages av nogen,

å la hunder gå løse i byen uten å være forsynt med halsbånd, hvorpå eierens navn og adresse er inngravert.

Overtredes foranstående bestemmelser, kan politiet foranstalte hunden optatt, og la den selge eller drepe, hvis eieren er ukjent, og ikke innen 3 dager efter kunngjørelse i offentlig avis har avhentet den. Ved avhentning plikter eieren å betale de med optagelse, foring og fremlysing m. v. påløpne omkostninger.

Kan hundens eier ikke finnes, blir samtlige utgifter å utre av bykassen.

§ 36. Det er forbudt på offentlig gate å erte eller hisse hunder.

15 febr.

Kapitel 6.

Om fredning av offentlige anlegg og innretninger.

§ 37. Det er forbudt å skjære eller risse i, skrive, male eller tegne på, bøie, løsrive, eller på annen måte beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller pryð bestemte innretninger eller gjenstander, f. eks. trær, benker, springvann, vannposter, brønner, avtreder, lys-, telefon- og telegrafstolper, innhegninger, rekkverk eller lignende. Det samme gjelder den til offentlig gate støtende del av hus, mur, plankverk eller lign.

Det er likeledes forbudt uvedkommende å flytte eller fjerne benker eller andre innretninger, som er anbragt på offentlig gate, plass eller i park til nytte eller pryð.

§ 38. Ingen uvedkommende må klatre op i lys- eller ledningsstolper, kaste efter dertil hørende tråder, klokker eller lamper, eller forøvrig foreta noget der kan skade eller skjemme dem tilhørende innretninger.

Det er likeså forbudt uvedkommende å tende eller slukke de på offentlig gate anbragte lykter, eller befatte sig med de offentlige brandsignalapparater uten for å varsle brand.

§ 39. Ingen må i offentlig anlegg henlegge eller kaste fra sig papir eller annet som kan skjemme anlegget, eller sitte på, bestige eller klatre over de om samme vernende gjerder eller innhegninger.

Det er forbudt å klatre op i de i anlegg eller på offentlig gate stående trær.

I offentlige anlegg må ingen gå uten i de dertil bestemte ganger, eller ta plass utenfor veiene på oparbeidede eller tilsådde gressplener.

Kapitel 7.

Om opslag av bekjentgjørelser og skilter, samt om utstilling av varer.

§ 40. Politiet bestemmer, hvor opslag av bekjentgjørelser fra offentlige myndigheter skal finne sted. Bekjentgjørelser angående møter, teaterforestillinger, konserter, forlystelser o. lign. kan foregå ved opslag.

§ 41. Bekjentgjørelser må ikke opslås på lys- eller ledningsstolper, trær eller lign.

§ 42. Det er forbudt å rive ned, besudle, eller på annen måte gjøre skade på kunngjørelser som er lovlig opslått.

§ 43. Fremspringende skilter, eller gjenstander som benyttes til eller tjener som skilt, må ikke anbringes lavere enn 2,5 m. over gaten og ikke gis et større fremspring fra husveggen enn 1 m. Skiltene skal være forsvarlig festet.

§ 44. Handlende eller andre næringsdrivende må ikke ut- 15 febr.
henge eller utstille varer utenfor sine utsalgssteder på en sådan
måte, at det medfører fare eller ulempe for ferdsele.

Kapitel 8.

Om torvhandel og handel ved offentlig gate.

§ 45. Enhver som vil drive handel eller annen forretning
på torv eller offentlig gate, må rette sig efter de pålegg politiet
i den anledning gir. Efterkommes ikke et sådant pålegg, blir
vedkommende å bortvise.

§ 46. Politiet bestemmer når på dagen det er tillatt å drive
de i dette kapitel omhandlede forretninger.

Dog kan forretningstiden for disse handlende ikke overskride
den for byens faste forretningsdrivende bestemte lukningstid.

Salg av fersk fisk og sild kan foregå når som helst — hellig-
dager undtatt — på de av politiet anviste plasser.

§ 47. Handlende, der vil drive forretning på torv eller of-
fentlig gate, kan efter formannskapetets nærmere bestemmelse på-
legges avgift.

§ 48. Når dagens forretninger er slutt, har vedkommende
å fjerne kasser, tønner, bord og lignende som er benyttet, hvor-
etter han har å gjøre ordentlig rent efter sig. Dette må være
utført innen 1 time efterat den av politiet iflg. § 46 fastsatte for-
retningstid er utløpen. Er ikke så skjedd, kan politiet la det be-
sørge for vedkommendes regning.

Kapitel 9.

Om offentlige forestillinger m. v. og avgift av disse.

§ 49. De som akter å gi konserter, skuespill m. v. som om-
handlet i § 1 i lov angående adgang til å gi dramatiske og andre
offentlige forestillinger m. v. av 22 mai 1875 har herom å gjøre
anmeldelse til politiet.

For å kunne avholde forestillinger og forevisninger som om-
handlet i nevnte lovs § 4 må politiets tillatelse innhentes. Til-
latelsen gis kun til bestemt ansvarlig myndig person.

Uten politiets tillatelse må der heller ikke holdes offentlig
dans, maskerade, karusell, skytebane, ringkastning eller lignende.

Ingen må avgi eller benytte lokale til offentlig forestilling
eller forevisning, dans, foredrag eller møte, medmindre det av
politiet er godkjent som betryggende med hensyn til publikums
sikkerhet.

Politiet i forening med brandstyret bestemmer hvilke sikker-
hetsforanstaltninger der skal foretas, og hvor mange personer der
kan inntas i lokalet og på de forskjellige plasser i samme.

15 febr. Gis offentlig forestilling, forevisning eller lign. uten behørig tillatelse, kan politiet straks avbryte samme, og de tilstedeværende er forpliktet til rolig å fjerne sig efter politiets anmodning.

§ 50. Enhver som forestår nogen i dette kapitel omhandlet forestilling m. v., skal etterkomme de ordre politiet måtte gi til ordenens opretholdelse og de besøkenes sikkerhet.

Politiet har adgang til alle offentlige forestillinger m. v., og skal forbeholdes minst 2 bekvemme plasser efter eget valg.

§ 51. Ved offentlige forestillinger eller forevisninger m. v. skal de besøkenes iaktta sømmelighet og orden, og ikke ved støy, vedholdende bifalls- eller mishagsyttringer, eller på annen måte hindre, avbryte, eller forstyrre forestillingen.

Lydelige mishagsyttringer må ikke under eller ved slutningen av offentlige forestillinger m. v. vedvare, efterat politiet har gitt lydelig signal til at de skal ophøre.

§ 52. Til bykassen erlegges forskuddsvis sådan avgift:

- a. For offentlig dans, forsåvidt vedkommende gjør sig næring derav 10 % av bruttoinntekten, minimum kr. 10,00.
- b. For skytebane, ringkastning o. lign. fra kr. 2,00 til kr. 50,00 pr. dag.
- c. For karusell o. lign. fra kr. 25,00 til kr. 100,00 pr. dag.
- d. For forestillinger eller forevisninger iøvrig fra kr. 5,00 til kr. 50,00 pr. dag.

Forevisning i forbindelse med foredrag i folkeoplysningens tjeneste skal være fritatt for avgift. Innenbys foreninger, der avholder forestillinger, kan politiet fritta for avgift.

§ 53. Politiet bestemmer, om der ved de i § 49 omhandlede tilstelninger skal være politivakt og brandvakt.

Kapitel 10.

Gaterenhold.

§ 54. Enhver som eier bygning til offentlig gate, er pliktig til å besørge feining utenfor sin eiendom på fortlag og i rennesten, samt til gatens midtlinje. Dog påhviler hovedrengjøring av gaten om våren kommunen. Til feining henregnes også opprensning for gress og lign. Feining foretas som regel hver lørdag, og ellers når det av politiet forlanges.

Det sammenfeiede må ikke kastes i kjørebanelen, men henlegges på dertil bestemte steder.

Forøvrig har enhver å rette sig efter sundhetsvesenets bestemmelser.

Kapitel 11.

15 febr.

Forskjellige bestemmelser.

§ 55. Salg av tobakk i hvilken som helst form til barn under 15 år er forbudt, uansett om tobakken angis kjøpt til eget eller andres behov.

Dog kan barn som medbringer undertegnet og samme dag datert rekvisisjonsseddel fra en selgeren kjent voksen person, og lydende på et bestemt kvantum, erholde den således rekvirerte tobakk.

§ 56. Det er likeledes forbudt å kjøpe tobakk i nogen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 år, samt å overlate sådant barn tobakk som gave, i lån eller bytte, eller mot vederlag i arbeide eller personlige tjenester.

§ 57. Barn under 15 år som røker på offentlig gate eller andre offentlige steder, kan av politiet fratas den tobakk, pipe eller andre røkeartikler som det måtte bære hos sig.

§ 58. Alle i denne vedtekt fastsatte avgifter innkreves av politiet, som halvårlig sendes bykassereren regnskap derover.

For innfordring tilkommer politiet inntil videre 5 %.

§ 59. Om alle i denne vedtekt meddelte bevillinger gjelder at de når som helst kan tilbakekalles av politiet.

§ 60. Når nogen undlater hvad der ifølge denne vedtekt påhviler ham, kan politiet foranstalte det utført for vedkommendes regning.

§ 61. Overtredelse av nærværende vedtektsbestemmelser, samt de i henhold til disse gitte påbud straffes efter straffelovens § 339,2.

Kongelig resolusjon

15 febr.

av 15 februar.

Den av Sørvaranger herredsstyre i møte den 17 desember 1923 fastsatte forandring i § 1 i den ved kongelig resolusjon senest av 20 september 1919 stadfestede vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Kirkenes og Bjørnevand i Sørvaranger herred, Finnmark fylke, stadfestes — med en enkelt forandring — som gjeldende inntil videre fra 15 mars 1924 å regne.

Efter den besluttede forandring kommer vedtekten § 1 til å lyde således:

1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregår, skal holdes lukket således som nedenfor bestemt.

A. Utsalgssteder for chokoladevarer (kokechokolade ikke medregnet), frukt, cigarer, cigaretter, tobakk og tobakksvarer samt aviser og tidsskrifter forhandles:

- 15 febr.
1. På hverdager fra kl. 9 aften til 7 morgen.
 2. På søn- og helligdager til kl. 5 efterm. samt efter kl. 8 aften.
 3. 1 og 17 mai, såfremt disse faller på hverdager, fra kl. 12 middag til 5 efterm.
 4. Jul-, nyttårs-, påske- og pinseften fra kl. 5 efterm.
- B. Alle andre ikke særskilt undtatte utsalgssteder:
1. På hverdager fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen.
 2. På søn- og helligdager den hele dag.
 3. 1 og 17 mai, såfremt disse faller på hverdager, fra kl. 12 middag.
 4. Jul-, nyttårs-, påske- og pinseften fra kl. 5 efterm.
- C. Hverdager før søn- og helligdager lukkes butikkene hele året kl. 5 efterm.

15 febr.

Kongelig resolusjon

av 15 februar.

I medhold av lov om brennevin til medisinsk bruk av 30 november 1923 § 12, første ledd, fastsettes de mengder brennevin eller spiritus, som kan forordnes på resept fra dyrlæge til medisinsk bruk for dyr inntil videre således:

For hest og storfe: inntil 2 fl. brennevin (ca. 1300gr.) eller 1 liter spiritus (ca. 800 gr.).

For svin: inntil 1 fl. brennevin (ca. 650 gr.) eller $\frac{1}{2}$ fl. spiritus (ca. 275 gr.).

For sau, gjeit og ren: inntil $\frac{1}{2}$ fl. brennevin (ca. 325 gr.) eller 200 gr. spiritus.

For hund: (med undtagelse av liten hund) inntil $\frac{1}{2}$ fl. brennevin (ca. 325 gr.) eller 200 gr. spiritus.

For liten hund, katt: inntil 150 gr. brennevin eller 100 gr. spiritus.

For andre dyrearter (særlig sirkus- og menageridyr) en passende mengde i forhold til foranstående.

15 febr.

Kongelig resolusjon

av 15 februar.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Bamble herred, Telemark fylke, i møte 7 desember 1923 om forandring av § 7 i de ved kongelig resolusjon av 13 april 1889 approberte helseforskrifter for herredet.

Efter den besluttede forandring kommer helseforskrif- 15 febr.
t enes § 7 til å lyde således:

Ny § 7: Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdrages bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sundheten derved, at de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler, som er tilsatt noget stoff, som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule, at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby, at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler, som kommer fra eller falholdes på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt etter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der forekommer tilfelle, derunder innbefattet nogen bacillebærer av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte, at varer som finnes skadelige, skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

Kongelig resolusjon

av 15 februar.

15 febr.

I. I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av Mo bystyre i møte 12 desember 1923 om nye almindelige helseforskrifter for byen og forskrift om meldeplikt ved tuberkuløse sykes flytning.

II. De ved Regjeringens resolusjon av 18 oktober 1905 approberte helseforskrifter for Mo herred i Nordland fylke opheves, forsåvidt angår Mo ladested, fra den dag ovennevnte forskrifter i kraft.

De nye helse- og tuberkuloseforskrifter er sålydende:

15 febr.

Kapitel I.

Boliger, byggegrunn, kloakker, skoler, forsamlingshus etc.

§ 1. Ved opførelse eller flytning av våningshus skal grunnen være tilfredsstillende avgrøftet. Under kjelleren skal der avgrøftes i 30 cm. dybde. Gulvet i 1ste etasje skal være dobbelt med mellomfyll. Bygningen skal ligge slik til, at flest mulig værelser får sol. Vindusflaten skal være minst $\frac{1}{10}$ av gulvflaten. Høiden i beboelsesrum skal være minst 2,50 m.

§ 2. Kjellere må ikke brukes til beboelse, butikk, verksted eller kafé uten helserådets tillatelse. Kjellere skal ha vindu eller annen åpning, som kan brukes til luftveksling. Hvis der jevnlig skjer ansamling av vann i en kjeller, skal helserådet ha rett til å påby sådan drenering av grunnen, at kjelleren kan holdes tørr.

Bestemmelsen i denne paragraf skal også gjelde for allerede tilstedeværende kjellere, idet helserådet skal ha rett til å fastsette den frist, innen hvilken mulige forandringer ved deres benyttelse eller innretning skal være istandbragt.

§ 3. Helserådet kan forby bruken av eller påby utflytning fra bolig eller rum (arbeidsrum, losjehus, kaféer, forsamlingshus o. s. v.), som av mangel på tilstrekkelig lys eller luft, — ved fuktighet, urenslighet eller overfylning med beboere, — har vist sig å være bestemt skadelig i sanitær henseende.

§ 4. Intet skolelokale eller forsamlingshus må tas i bruk før det er godkjent av helserådet. Deres bruk er underlagt helserådets tilsyn og kontroll, jfr. bestemmelser av 7 juni 1902 og 25 april 1913.

Drikkevannsanordninger ved skoler og forsamlingshus skal godkjennes av helserådet.

§ 5. Utflytning av hele huset eller enkelte leiligheter kan påbys hvor farlig epidemisk sykdom er optrått forat huset eller leiligheten kan desinfiseres.

§ 6. Arbeidsrum og verkstedslokaler er underlagt helserådets tilsyn og de bestemmelser det fatter for å hindre sanitære misligheter.

§ 7. I arbeidsrum og verksteder må ikke være beskjeffiget flere arbeidere enn at hver arbeider får minst 10 m.³ luft. Der skal skje utluftning ved anordning godkjent av helserådet og så ofte dette bestemmer, så der alltid er frisk luft i rummet.

§ 8. I arbeidsrum og verksteder skal gulvet vaskes så ofte det trenges for å tilfredsstille fordringene til renslighet. Vask av tak og vegger likeså — dog minst 1 gang hvert halvår. Vinduer vaskes dog minst 1 gang hver måned.

Spytning på gulv eller vegger er forbudt. Der skal alltid være anbragt et tilstrekkelig antall spyttekopper i hvert arbeidsrum, — samt opslag om at spytning annensteds enn i disse er forbudt.

Spyttekoppene skal hver dag rengjøres og innholdet opbrennes. 15 febr.

Værksted, arbeidsrum eller rum, som får lys og luft fra sådant, må ikke brukes til beboelse eller soverum.

§ 9. Ved anlegg av bedrift som helserådet antar kan volde sanitære ulemper, skal planen for anlegget forelegges for og godkjennes av helserådet forinnen driften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art — også de som allerede er igang, skal være underkastet helserådets tilsyn. Hvis det viser sig, at nogen bedrift blir drevet med større fare for den almindelige sundhetstilstand, enn der nødvendig flyter av dens eget vesen, skal vedkommende rette sig efter de pålegg som helserådet gir til forebyggelse av den sanitære fare.

§ 10. Kloakker og avløpsrør skal ligge så dypt at de er frostfrie, ha tilstrekkelig heldning, være lette at holde rene og være forsynt med vannlås, så kloakkgass ikke går op i husene.

Hvor klakken ikke munner ut i hovedkloakk må den føres så langt ut i sjøen at dens utmunning ikke er tørr ved lavvann.

Rensning av kloakker må utføres så ofte det er nødvendig.

§ 11. Eldre kloakker som ikke tilfredsstiller de sanitære fordringer, som helserådet stiller, kan dette påby forandret.

Kapitel II.

Renhold.

§ 12. Fortåg, gater, offentlige plasser, kaier og strandlinjer skal til enhver tid holdes rene, så der ikke utvikles stank. Her må ikke henlegges gjenstander eller avfall som virker forurensende i sanitær henseende.

§ 13. Det påhviler huseierne å holde gårds plasser, portrum og de til huset (tomten) hørende kloakker, rennestener, avløpsrenner, grøfter og fortåg rene så ingen stank opstår. Papir eller søppel som samles i grøfter eller rennestener må fjernes. Råtne gjenstander (ting) som samler fluer må straks fjernes og grunnen renses.

§ 14. Bortledning av takvann må ikke foregå slik, at det flyter inn over naboens eiendom.

§ 15. En tomteeier plikter å holde ubebygget tomt ren og fjerne urenheter og stillestående vann — om nødvendig ved lukkede avløpsgrøfter.

§ 16. I ethvert gårdsrum skal der finnes en eller flere med tett, skrånende lokk og håndtak forsynte kasser (søppelkasser) av tre eller sink av størrelse ca. 70 × 70 × 100 cm. Kassene skal stå på tørt underlag, helst et stykke fra jorden. Søppel og annet tørt avfall fra huset skal kun henlegges i disse kasser, som tømmes, når det er nødvendig. I søppelkassene må ikke

15 febr. legges faste eller flytende ting — slakteavfall o. s. v., som kan fremkalle stank. — Helserådet kan dog godkjenne annen ordning for opsamling og bortbringelse av avfallet.

§ 17. Sjøppel og avfall, innbefattet fiskeavfall og slakteavfall, må ikke henlegges slik, at det medfører sanitære misligheter eller ulemper for de omboende — f. eks. ved stank, flueansamling eller på annen måte. Det må kun henlegges på de steder helserådet anviser eller har anvist.

Det er således forbudt å kaste søppel eller annet avfall i fjæren eller sjøen i byens nærhet.

Avfall fra bedrifter som utbrer stank kan av helserådet forlanges bortkjørt for hver dag.

§ 18. Når det finnes nødvendig i sanitær henseende kan helserådet påby, at søppel, søppelkasser, stinkende avfall og gårdsplasser dekkes — eller blandes med torvstrø, nybrent kalk, sand eller lignende, så ulempene fjernes.

§ 19. Bortkjøring av gjødsel, privetinnhold og avfall skal foregå i så tette beholdere (vognkasser, søppelkasser), at gårdsplasser, fortåg eller gater ikke forurenses ved det. Helserådet kan i tilfelle bestemme, at det skal skje i lukkede beholdere og til bestemt tid i døgnet.

§ 20. Privetinnhold og stinkende avfall f. eks. fra fiskeforretninger, slakterier og garverier må ikke legges på de for ren søppel anviste plasser, men enten kjøres (føres) utenom byen eller til de dertil særskilt anviste plasser — og overdekkes på den måte helserådet bestemmer.

§ 21. Priveter og søppelbeholdere som ikke tømmes regelmessig i vinterhalvåret, må tømmes og renses senest innen 24 juni (St. Hans) om våren.

§ 22. Skyllevann må ikke slås i vei eller gategrøfter.

§ 23. Bankning og rystning av tepper, seng- og gangklær må ikke foregå nedover trapper, gjennom vinduer eller fra balkonger utover fortåg eller gate.

Kapitel III.

Hoteller, Losjihus, Kaféer.

§ 24. I hvert soveværelse tillates kun anbragt så mange mennesker, at der på hver person faller minst 10 m.³ luft, hvis ikke særskilt av helserådet godkjent ventilasjonsordning gjør at fravikelse kan skje. Værelsene skal utluftes og gulvene skal vaskes hver dag. Hovedrengjøring skal finne sted minst hver 4. måned.

Tilstrekkelig antall spyttbakker skal der være på værelsene. De må rengjøres hver dag. Plakat som forbyr spytning på gulvet skal være opslått på værelset.

§ 25. Overdynene på sengen skal være forsynt med tett 15 febr. lerretspose. Denne, samt putevar og laken skal skiftes for hver losjerende. Sengklærne forresten skal vaskes eller dampes minst 4 ganger årlig. Sengene skal hver dag stå opslått minst 6 timer til utluftning.

§ 26. Hvis der på værelset er vannkaraffel eller spring, skal der også være et glass for hver losjerende. Dessuten et håndklæ for hver person — samt såpe og vaskefat. Håndklædet skiftes rent for hver ny losjerende. Vaskefatet skal vaskes hver dag. Det er forbudt å ha liggende kam og hårbørste på værelsene til avbenyttelse av de losjerende.

Hvor der til opvask av kopper og spiseredskaper ikke benyttes godkjent opvaskemaskin, skal kopper og spiseredskaper alltid kokes før de vaskes og skylles i rent vann etter vasken.

§ 27. Dersom verten erfarer, at han har hatt personer lidende av smittsom sykdom i losji, har han øieblikkelig å melde det til helserådets ordfører og etterkomme de pålegg, som denne gir ham.

Privetet skal hver dag efterses og vaskes. På privetet skal anbringes spyttebakke.

§ 28. I ethvert værelse kan helserådets ordfører forlange et eksemplar av disse regler opslått med angivelse av, hvor mange der har lov å bo på værelset.

Kapitel IV.

Priveter.

§ 29. Ethvert bebodd hus og enhver bygning, hvor der er stadig arbeidsvirksomhet, eller hvor der samles et større antall mennesker, skal ha de nødvendige priveter, i regelen minst 1 — et — for hver 15de individ, som har tilhold i huset.

I bygninger, hvor flere mennesker stadig samles eller jevnlig ferdes (skoler, fabrikker, restaurasjoner etc.) kan helserådet pålegge innrettet pissoarer (urinsteder), dog må disse da kunne skaffes lukket avløp til kloakk. Pissoarene må til enhver tid holdes rene og fri for stank og, om forlanges, stadig overrisles med vann eller desinfiseres med kalk.

§ 30. Privetene skal ha tilstrekkelig lys, være ordentlig ventilert og slik beliggende, at stank ikke utbres til beboelsesrum, lukket entré, rum for tilberedning eller opbevaring av levnetsmidler, nabo eller beferdet gate eller plass. De skal til enhver tid holdes rene og istand.

§ 31. Hvis helserådet bestemmer det, skal priveter og gjødselkjellere være forsynt med tette binger, flyttbare tette kasser.

15 febr. tønner eller andre tette beholdere, som står på tett bunn noget over jordsmonnet.

§ 32. Privetene skal være innrettet slik, at de med letthet kan tømmes og renses. Såvel bingene som småbeholderne må tømmes, før de er helt fulle.

Privetbinger og gjødselbinger må i hvert fall være tomt hver vår innen 24 juni og ellers så ofte helserådet måtte finne det påkrevet.

§ 33. Tømming av privetinnhold og gjødsel i bolverk eller fra brygge er forbudt.

§ 34. Priveter, hvorfra ekskrementene går like i sjøen, må ikke anlegges uten helserådets samtykke.

Eldre sådanne kan forbys for å undgå sanitære misligheter.

§ 35. Helserådet kan påby — om nødvendig — strøning av priveter og binger med kalk, torvstrø eller lignende.

§ 36. Torvstrøkløsetter med bøtter av godkjent konstruksjon kan innrettes, etterat helserådets tillatelse i hvert enkelt tilfelle er innhentet.

§ 37. Hvor eldre priveter er således innrettet, at de ikke med letthet kan tømmes og holdes rene, eller hvor de utbrer stank, skal eieren være pliktig til å treffe de foranstaltninger, som helserådet finner nødvendige til undgåelse av ulemper.

Vannklosetter.

§ 38. Ingen vannklosetter må innlegges uten helserådets tillatelse i hvert enkelt tilfelle.

§ 39. Vannklosetter må innrettes således, at spylekasser, spyleledninger og avløpsrør er frostfrie.

Klosettrummet må være godt ventilert og således innrettet og beliggende, at sundhetsforskriftene og bygningsloven tilfredsstilles.

Vannklosett må ikke ha utløp direkte til kloakkum, men kunne direkte ut i gårdens hovedkloakk utenfor dennes vannlås.

§ 40. Søknad om tillatelse til innlegg av vannklosett innsendes, før arbeidet påbegynnes, gjennom bygningskommisjonen. Den ledsages av følgende tegninger hver i 2 eksemplarer:

1. Grunnplan av klosettrum og ledninger med angivelse av klosettstol, spylekasser, ventilasjonsrør samt avløpsrør til husets kloakk, renseløker m. m. i målestokk 1:100.
2. Situasjonsplan av bygningen med avløpsledninger til offentlig kloakk eller sjøen i målestokk 1:500.

§ 41. Før vannklosettet tas i bruk må det godkjennes av helserådets ordfører.

Kapitel V.

15 febr.

Husdyrhold.

§ 42. Stall, fjøs, grischus og lignende må ikke innres eller vesentlig forandres uten forutgående anmeldelse til helse-rådet. Dette kan helt forby denslags anlegg på steder, hvor det kan befryktes, at de vil fremkalle sanitære misligheter. De må ikke ligge nærmere våningshus enn 8 meter.

§ 43. Stall, fjøs, grischus og lignende skal ha tilstrekkelig med lys og luft og innres og renholdes slik, at stank ikke utbres til beboelsesrum eller rum for levnetsmidler eller til nabo eller beferdet strøk.

§ 44. Urin og annen fuktighet må ikke få trenge ned i grunnen, men skal gjennom lukket renne føres ut i kloakk, eller opsuges i torvstrø. Gjødsele skal optas i tette binger eller andre tette beholderer som lett kan tømmes og renses. Helse-rådet kan påby, at gjødsel- og privetbingers gulv og vegger utføres av 30 cm. tykk betongstøpning. Grunnen omkring må holdes tørr — eventuelt kalkstrøes eller på annen måte desinfiseres for å hindre utlekning av fluer, som kan virke generende for de omboende.

§ 45. I kjellerrum under våningshus må ikke uten helse-rådets samtykke holdes fjærkre, kaniner eller andre dyr.

§ 46. Helserådet kan forby husdyrhold på steder, hvor det foranlediger sanitære misligheter, som vedkommende ikke kan eller ikke vil avhjelpe.

§ 47. Eldre staller, fjøs og lignende må, hvor det av helse-rådet anses nødvendig, innen en bestemt frist bringes i overens-stemmelse med de herom gjeldende regler.

Oversittes denne frist, kan helserådet forby bruk av samme.

Kapitel VI.

Handel med næringsmidler.

§ 48. Det er forbudt å selge eller falby bedervede nærings-midler eller nydelsesmidler. Nærings- og nydelsesmidler som skal selges, må ikke tilsettes stoffer, som helserådet anser skade-lige for sundheten eller som kan skjule, at de er bedervet.

§ 49. For å hindre salg av bedervede eller for sundheten skadelige nærings- og nydelsesmidler kan helserådet jevnlig foreta eller la foreta undersøkelser på torv, utsalgs- og bevert-ningssteder av de der falbudte eller opbevarte nærings- og nydel-sesmidler. Helserådet er berettiget til når som helst å få utlevert de nødvendige prøver, hvis verdi om det forlanges blir at erstatte etter almindelig salgspris, dersom det ikke viser sig nødvendig

15 febr. å skride inn mot varens salg. Bedervede eller for sundheten skadelige nærings- og nydelsesmidler skal efter beslutning av helserådet uskadeliggjøres på eierens bekostning.

§ 50. Helserådet kan også på samme måte som i § 49 bestemt forby salg av andre gjenstander f. eks. tapeter, tøier, leketøy og lignende, hvis benyttelse kan være farlig for helsen ved at de inneholder giftige bestanddeler.

§ 51. Opstår smittsom sykdom i noens husstand der driver handel med fødemidler, og utsalgsstedet er i samme hus som den syke, kan helserådet forby handelsvirksomheten, hvis ikke den syke blir betryggende isolert eller fjernet og rummene desinfisert.

Håndverksdrift, særlig sådan hvorved beklædningsgjenstander forarbeides, kan under samme forhold midlertidig forbys. — Helserådet kan forby, at personer, i hvis husstand det optrer akutt-smittsom sykdom, deltar i tilberedning av eller handel med næringsmidler og bruksgjenstander, når det kan være fare for smitteoverføring.

Helserådet kan imidlertid forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler — herunder innbefattet melk og melkeprodukter — som er kommet fra eller selges fra noget sted, hvor der forekommer tilfelle — derunder innbefattet bacille-utskiller — av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

Lignende forbud kan helserådet nedlegge, hvis der på vedkommende sted ikke iakttas den tilbørlige renslighet ved varens tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

§ 52. Utsalgs-, opbevarings- og tilberedelsessteder for matvarer skal være rene, lyse og luftige, fri for støv, stank og fuktighet og således innrettet, at de lett kan holdes rene. De må ikke brukes som sove- eller opholdsrum. Næringsmidler må ikke opbevares sammen med varer, som kan gi dem usmak eller bederve dem. All spyting og bruk av tobakk er forbudt i slike rum. —

Vask av gulv må skje daglig. Hovedrengjøring minst 1 gang hvert halvår, hvis annet ikke er bestemt.

Tørr feining og avstøvning er forbudt.

Dersom disse bestemmelser ikke overholdes eller hvis lokalet ellers av sanitære grunner finnes uskikket til utsalg av næringsmidler eller enkelte sorter av sådanne kan helserådet forby sådant utsalg, hvis vedkommende ikke kan eller vil rette på forholdet.

§ 53. Butikker og rum, hvor matvarer bearbeides eller tilberedes, skal være forsynt med rent vaskevann, såpe og rene håndklær. De personer som håndterer varene, skal jevnlig vaske sine hender. Vekt og mål, som benyttes ved handel med mat-

varer, skal være rene, når de brukes. — Det er forbudt at 15 febr. benytte brukte aviser til innpakning av mat.

§ 54. Byens fiskeforretninger (boder og brygger) må holdes rene og fri for stank. Ved salg av fisk på torvet skal fisken ligge i dertil innrettede kasser, som bør stå på et tørt underlag (kasse, benk). Er der på grunn av vind eller tørvær støv eller sandfok, skal fisken alltid holdes overdekket. Kjøtt som selges på torvet eller på gate, må alltid holdes helt innpakket i rent, hvitt lerret.

§ 55. Egg, smør og ost som selges på torv eller på gate må alltid være forsvarlig og godt innpakket.

Melkeutsalg:

§ 56.

- a) Fra steder, hvor der finnes tilfelle av farlig smittsom sykdom eller bacilleutskiller av smittestoff for sådan sykdom, må melk eller melkeprodukter ikke tilføres byen eller mottas av byens folk eller melkeutsalg uten helserådets tillatelse.
- b) Melk og melkeprodukter fra syke (avmagrede) kjøer og fjøs med smittsom sykdom må ikke føres til byen eller mottas i byen. Melk og melkeprodukter fra kjøer, som er under lægebehandling eller bruker medisin, må ikke føres til byen eller selges uten helserådets tillatelse.
- c) Personer som lider av farlig smittsom sykdom eller som utskiller baciller, som kan fremkalle sådan sykdom — samt personer, som har væskende hudutslett, må ikke delta i melkning eller behandling av melk eller melkekopper.
- d) Helsrådet kan forby tilførsel til byen av melk fra fjøs med urenselig stell og kan i tilfelle kreve erklæring fra dyrlæge angående fjøsstellet.
- e) Ethvert melkeutsalg skal, før det tas i bruk, godkjennes av helserådet.
- f) Utsalgene skal som regel ha egen inngang fra gaten. De skal være lyse, vel ventilert og fri for fuktighet. Gulv, vegger, tak og disk skal holdes i slik stand, at de lett kan holdes rene ved vask. Disken skal være belagt med plate av glatt sten eller annet glatt, for væske ugjennemtregelig materiale. Disk og gulv må hver dag vaskes omhyggelig, vinduer og dører minst hver uke, og vegger og tak minst hvert fjerdingår.
- g) Hverken betjening eller kunder må bruke tobakk i lokalene. Der skal være tilstrekkelig med spyttbakker, som daglig rengjøres. Vaskevann, såpe og rene håndklær for betjeningen.
- h) Betjeningen skal under arbeidet være iført helt hvitt forklæ

15 febr.

med brystsmekk og forermer, og for meierienes vedkommende skal kvinnene også ha hvitt hovedtøi, som dekker håret. De må være renslige og vaske hendene ofte. Syke personer med smittsom hudsykdom, væskende sår o. s. v. må ikke betjene utsalg av melk eller melkeprodukter. Smittsom sykdom i familien må straks meldes helserådet.

- i) Melk og fløte der er bestemt til salg, må under transporten og forhandling opbevares i rene kar, samt være vel tildekket, — spesielt i de utsalg, hvor også andre varer forhandles. Målingen må skje i rene mål med så langt skaft eller hank, at hendene ikke berører melken. Glassur og fortinning i mål og kar må være hel. Ufortinnede jernkar må ikke brukes.

Utmåling på gater eller i portrum er ikke tillatt.

Det er strengt forbudt å drikke av målekarene eller spannenes lokk.

- j) Eldre melkeutsalg skal i løpet av et år etterat disse regler har fått kongelig stadfestelse, være bragt i overensstemmelse med disse regler i den utstrekning helserådet forlanger.
- k) I ethvert meieri eller utsalg skal et eksemplar av disse regler være opplått.

Regler for renhold i bakerier.

§ 57.

1. Bakeridriften uvedkommende gjenstander, som kan gi anledning til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrommene eller forhindre disses rengjøring, må ikke finnes i bakeriet eller i de rum, som står i åpen forbindelse med dette.
2. Bakeriet og de rum, som står i forbindelse med dette, må alltid holdes omhyggelig rene. Hver dag efter endt arbeide skal gulvene rengjøres enten ved skrapning, feining eller vaskning. Gulvene skal dessuten vaskes grundig en gang ukentlig. Vinduer og dører må vaskes minst én gang hver 14de dag. Vegger og tak skal i sin helhet hvittes og males eller vaskes 2 ganger årlig.

Tørr feining og avstøvning er forbudt.

3. Trau, bord, hyller og vannbeholdere av ethvert slag må daglig rengjøres eller tømmes. Smør, melk eller andre stoffer som benyttes til fremstilling av bakverk, må opbevares i rene tildekkede kar.
4. Melsekker skal avbørstes og renses omhyggelig for smuss, før de bringes inn i bakeriet, og innholdet tømmes i bakeri-trauet.
5. Hvert bakerilokale skal være forsynt med god ventilasjon. Hvor bakeriovner, dampkjeler eller vannpanner fyres gjennom illegg i bakerirummet, skal det i disse ikke bringes inn mer kull eller annet brenne enn nødvendig for dagen. Kull og

koks skal oppbevares i særskilte beholdere. Aske og annet 15 febr. avfall skal bringes ut daglig.

6. Der skal sørges for tilstrekkelig lys i arbeidslokalene eller tilstøtende rum.
7. Hvert bakeri skal være forsynt med vask og vaskestell med såpe og rene håndklær. Enhver arbeider skal få utlevert et rent håndklær minst én gang ukentlig. Arbeiderne skal vaske sine armer og hender umiddelbart før arbeidets begynnelse og iaktta renslighet under samme. Arbeiderne skal under sitt arbejde være iført en egen hvit lerretsdrakt, som ikke må brukes utenfor bakeriet og som minst én gang ukentlig skal skiftes med en ren.
8. Det skal i bakeriet være et rum, hvor arbeiderne kan henge fra sig sine gangklær og iføre sin bakeridrakt. Om vinteren skal dette rum holdes tilbørlig oppvarmet.
9. I ethvert arbeidsrum skal det være et tilstrekkelig antall spyttebakker, som skal tømmes og rengjøres hver dag. Personer under 18 år må ikke anvendes til å rense spyttebakkene. Spytnings på gulvet er forbudt. All bruk av tobakk er forbudt i bakeriet.
10. Ved ethvert bakeri skal der være et tilstrekkelig antall forvarlig innredede klosetter, som skal være behørig fjernet fra bakeriet. De skal rengjøres 2 ganger ukentlig og være forsynt med klosettpapir. Ved bakeribedrifter hvor fler enn 10 personer av begge kjønn er beskjeftiget, skal der være særskilte klosetter for menn og kvinner. Enhver arbeider skal vaske hendene etter benyttelse av klosettene.
11. I rum som står i åpen forbindelse med bakeriet må ikke findes sovesteder.
12. Ved nyoprettede bakerier tillates ikke kloakkum anbragt inne i bakeriet. Kloakkum, som i eldre bakerier er anbragt i selve bakeriet, skal innen et år etter helseforskriftenes ikrafttreden være fjernet.
13. Ombringelse i byen av brødvarer skal foregå i tildekkede kasser, kurver eller i vel renholdte vogner, som er tildekket.

Et eksemplar av disse regler skal være opslått i ethvert bakeri på et iøinefallende sted.

Regler for slakterier, pølsemakerier og kjøttutvalg.

§ 58.

1. Ethvert rum der benyttes til slaktning, skal ha tette vegger, oljemalet i lys farve. Gulvet må være tett, av betong, sten, cement eller annet av helserådet godkjent materiale, som lett kan holdes rent. Gulvet skal ha fall til kloakken, som må være forsynt med rist. Det skal spyles rent etter hver slaktning.

- 15 febr. 2. Guly, tak og vegger skal holdes omhyggelig rene. Det samme gjelder også alt inventar og de redskaper om brukes til slaktingen. Når redskapene ikke blir brukt, skal de være anbragt slik, at de lett kan kontrolleres.
3. Binge må ikke gå inn under slaktebua eller noget rum, som tjener til ophengning av kjøtt eller rensning av tarmer eller står i åpen forbindelse med disse rum.
4. Slakteavfall skal straks efter slaktingen fjernes fra slaktebua og opsamles i en tett med lokk forsynt jernkasse, som om sommeren skal tømmes minst 2—3 ganger ukentlig og om vinteren minst én gang ukentlig. Efter hver tømning skal den renses grundig. Knokler, talg og huder må ikke opbevares i slaktebua.
5. De slaktede dyr skal ophenges fritt fra veggen i et særskilt fra slaktebua adskilt rum.
6. Slaktehus, pølsefabrikk og utsalgssted skal være lyse og godt ventilert. Gulvet lett å holde rent. Fluer må holdes mest mulig borte.
7. I pøsemakerier og kjøttutsalg skal golv, vegger og tak være tette og glatte og uten sprekker, og der skal være innlagt vann. I pøsemakerier skal gulvet ha fall med avløp til kloakk. Angående fjernelse av kjøttavfall derfra gjelder de under 4 gitte regler.
8. I kjøttutsalg skal bord og disken være belagt med plater av polert sten eller lignende ugjennemtregelig glatt stoff.
9. De i slakterier, pøsemakerier og kjøttutsalg beskjeftigede personer skal være iført rent, hvitt forklær med brystsmekk og forermer, som skiftes minst 2 ganger ukentlig. Vaskevann, såpe og rene håndklær må finnes i hvert arbeidsrum. Arbeiderne må vaske armer og hender, før de begynner arbeidet. Tobakksrøking og spyting på gulvet tillates ikke. All kjøttmat må være tildekket til beskyttelse mot fluer.
- Utstilling av kjøtt utenfor butikkdøren er forbudt. Kjøtt må ikke opbevares sammen med varer, som gir det bedervet lukt eller smak (f. eks. grønnsaker, gammelost og fisk).
10. Publikum forbys å berøre opdelt kjøtt, som er utlagt til salg i slaktebu og butikk.
11. Slakterier og pøsemakerier må ikke innres eller tas i bruk, før de er anmeldt til helserådet og godkjent av dette.
12. Transport av kjøtt gjennom byen skal foregå i rene, helst lukkede vogner eller i rene traue eller kurver og være innhyllet i rent dekke. Det er ikke tillatt å sitte på varene under transporten.
13. Til pøselagning og tilberedning av ferske kjøttspiser i pøsemakerierne må kun benyttes friskt, godt kjøtt. Det er forbudt å tilsette kjøtvarer stoffer, som helserådet anser skade-

lige for helsen eller som kan skjule at varene er bedervet. 15 febr.

Redskaper, som benyttes i slakterier, pølsemakerier og kjøtt-
utsalg må rengjøres godt hver dag.

14. Ovenstående regler skal finnes opslått på et iøinefallende
sted i enhver av byens slaktebuer, pølsemakerier og kjøtt-
utsalg.

§ 59. Under salg og behandling av kjøttvarer på torv må den
største renslighet iakttas. Slaktet skal alltid være innhyllet i rent
dekke og ikke være anbragt sammen med andre varer eller gjen-
stander, som kan forurense det eller bibringe det et mislig utse-
ende, lukt eller smak. Opdeling av slaktet i vogn skal utføres
på ren huggestabbe eller ren fjel, som medføres særskilt til dette
bruk. Alle redskaper, som benyttes under opdelingen, skal være
rengjort, før de brukes.

Selgeren skal under salget være iført rent forklæ og rene
armebeskyttere. Han kal påse, at publikum ikke berører varene.
Midlertidige utsalgssteder på torvet skal være innrettet med
vegger, som helt telt og med disk dekket av en ren duk og for-
synt med vaskestell, rent vann, såpe og håndklær. Opkjøpere,
om driver handel med kjøtt på torv som binæring, skal oprette
midlertidige utsalgssteder.

De personer, som er beskjeftiget med kjøttutsalg skal være
iført rent antrekk som i § 58,9 bestemt for byens slaktere.

Kapitel VII.

Barberstuer.

§ 60.

1. Barberstuen med tilstøtende rum skal alltid holdes ren og
godt utluftet.
2. I lokalet skal finnes tilstrekkelig antall spyttebakker, som
skal rengjøres hver aften. Denne rensning må ikke foretas
av personer under 18 år.
3. Hovedrengjøring av barberstuen med tilstøtende rum skal
foregå minst 2 ganger om året. Gulvet skal vaskes minst 1
gang daglig. Bord, hyller og lignende skal tørres hver dag
og alltid holdes rene. Alt avfall (hår m. m.) skal hver aften
fjernes. Avfallet skal feies sammen efter hver hårklipping.
4. Barbererne skal iakttå omhyggelig personlig renslighet og
under arbeidet være iført ren, hvit jakke eller frakk, som
skal skiftes minst 2 ganger ukentlig.
5. Klippemaskiner, sakser, kniver, koster, børster og kammer
skal rengjøres for hver gang de brukes, — enten ved kokning
eller vask i 5 pct. karbolvann (lysoformopløsning). Alunsten
skal avkylles hver gang før og efter bruk.
6. Efter betjening av kunder lidende av utslett eller håravfall,

15 febr.

som kan befryktes å være smittsomt, må de benyttede redskaper kokes i minst 10 minutter, før de benyttes til andre.

7. Bruk av maskinbørste og pudderkvast er forbudt.
8. Ved barbering skal der for hver kunde benyttes renvasket og rullet serviett og ren bedekning over nakkeputen. Ved hver hårklipping benyttes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt, som kun tillates benyttet en gang. Kappen skal vaskes minst 2 ganger ukentlig.

9. Barberkopp skal renses i varmt vann mellem hver barbering. Til innsåpning, som skal foregå med hånden hvis ikke kunden medbringer kost, skal kun benyttes såpeopløsning eller såpepulver.

Når ny forretning opprettes eller eldre forretning flyttes, skal dette anmeldes til helserådet.

10. Et eksemplar av disse regler skal finnes opslått på et iøienfallende sted i enhver barberstue.

Kapitel VIII.

Bestemmelser om smittsomme sykdommer, dødsfall etc.

§ 61. Enhver i byen praktiserende læge skal innen den 5te i hver måned innsende til helserådets ordfører opgave over de av ham i den forløpne måned iakttatte tilfelle av epidemiske eller smittsomme sykdommer. Ved beslutning av helserådet kan det dessuten pålegges de praktiserende læger å innsende daglige eller ukentlige opgaver over iakttatte tilfelle av enkelte sykdommer, hvis utbredelse helserådet har særlig interesse av å kontrollere.

Ved følgende sykdommer: pest, kolera, kopper, tyfoidfeber, flekktufus, blodgang, difteri, skarlagensfeber, barselfeber, epidemisk cerebrosposinalmeningitt og poliomyelitt samt encephalitis lethargica skal anmeldelse innsendes til helserådets ordfører samme dag. —

§ 62. Ethvert alvorligere sykdomstilfelle, som mistenkes opstått ved nydelse av giftige, bedervede eller forfalskede nærings- eller nydelsesmidler eller ved benyttelse av gjenstander, som inneholder giftige eller farlige bestanddeler skal av den tilkalt læge øieblikkelig anmeldes til helserådets ordfører med angivelse av den formodede årsak og andre fornødne opplysninger. Det samme gjelder sanitære misligheter, som antas å stå i forbindelse med eller kan gi anledning til å fremkalle sykdom.

§ 63. Likeoverfor skolene skal særlige forsiktighetsregler iakttas ved følgende sykdommer:

A. Kolera, kopper, flekktufus, nervefeber, blodgang, difteri,

skarlagensfeber, poliomyelitt, epidemisk cerebrosppinalmeningitt 15 febr. og encephalitis lethargica.

B. Smittsom øienbetendelse, skurv, skabb og herpes tonsurans.

De særlige regler, som her gjelder er:

1. Barn, som lider av nogen av de nevnte sykdommer tilstedes ikke adgang til skolen.
2. Optrer nogen av de under A nevnte sykdommer i en familie, nektes også de friske barn i denne adgang til skolen. Skoleforbudet kan av helserådet utstrekkes til samtlige i huset værende skolepliktige barn.
3. Barn, som har lidt av ovennevnte sykdommer, må ikke søke skolen, før den behandlende læge har gitt tillatelse. De barn, som har vært forbudt å søke skolen på grunn av smittsom sykdom i hjemmet, må ikke tilstedes adgang til skolen før enn et tidsrum svarende til sykdommens inkubasjonstid er forløpet, etterat den syke er innlagt på sykehus eller på annen betryggende måte er isolert og desinfeksjon av hjem og klær er foretatt.
4. Ovenstående bestemmelser gjelder også lærere og vaktmester i hvis hjem smittsom sykdom er optrått. Bor lærer eller vaktmester på skolen, og den syke ikke kan isoleres på betryggende måte, er helserådet berettiget til å lukke skolen, iallfall så lenge den syke ikke er fjernet og desinfeksjon ikke er foretatt. Det samme gjelder hvis der i skolehuset bor andre familier, hvori forekommer smittsom sykdom.
5. Skolen skal hjemsende ethvert barn, som antas å lide av smittsom sykdom.
6. Under samme forhold som barn er forbudt adgang til skolen tilstedes der heller ikke adgang til forsamlingslokaler, kinematografer o. l.
7. Som betryggende isolasjon anses det, når den syke er isolert i eget værelse, som ikke må ha direkte forbindelse med den øvrige leilighet. Noget personlig samkvem må ikke finne sted mellom den syke og den som pleier ham på den ene side og leilighetens øvrige beboere på den annen side.

§ 64. Fartøier, som henligger på byens havn og deres besetning, er med hensyn til renslighet og sundhetsforholdene ombord underkastet helserådets kontroll og bestemmelser.

§ 65. For ethvert fartoi, som innkommer på havnen med syke ombord, hvor sykdommen kan befryktes å være av smittsom art, skal, hvor ikke lovgivningen om karantenevesenet kommer til anvendelse, straks ved dets ankomst anmeldelse avgis til havnefogden om sykdommen såvidt mulig med angivelse av dens art, hvorefter havnefogden har å anmelde tilfellet for helserådets ordfør-

15 febr. rer. Den syke må ikke forlate fartøiet, før sykdommens beskaffenhet er undersøkt etter helserådets foranstaltning.

Seng- eller gangklær, som har vært benyttet av nogen person med smittsom sykdom, må ikke bringes iland (f. eks. til vasking) uten helserådets tillatelse.

§ 66. Om ethvert dødsfall, som er inntruffet i byen eller på fartøier på byens havn, skal før begravelsen kan foregå skaffes en eller et av helserådet godkjent skjema utferdiget anmeldelse fra autorisert læge. Hvis læge ikke har vært benyttet, blir dødsanmeldelsen å utferdige etter foretatt liksyn av læge.

§ 67. Lik av personer, som er døde av smittsom sykdom utenfor byen, må ikke bringes inn i byen uten helserådets tillatelse og kun under iakttagelse av de forsiktighetsregler, som dette måtte bestemme.

§ 68. Lik må ikke henligge så lenge, at det ved stank eller forråtnelse volder ulempe i sanitær henseende.

§ 69. Etter dødsfall av smittsom sykdom skal sykeværelset desinfiseres, før det tas i bruk.

§ 70. Ved tæringssykes flytning skal der skje anmeldelse til helserådets ordfører. Anmeldelsesplikt påhviler såvel den huseier, fra hvem den syke flytter, som den huseier, til hvem han flytter. Før den fraflyttede leilighet atter tas i bruk, skal den desinfiseres og rengjøres.

Kapitel IX.

Om brønner og drikkevann.

§ 71. Vanddammer, hvis vann benyttes som drikke- og matvann skal med omliggende terreng holdes rene og fri for urenslig eller sundhetsskadelig tilløp og må ikke på nogen måte forurennes ved vask eller annen urenslighet i nærheten.

§ 72. Brønner og vannkommer skal være anlagt slik, at de ikke får tilsig av overvann eller grunnvann fra priveter, fjøs, slakterier eller kloakker.

De skal ha tette vegger minst 0,80 m. under jorden og 0,20 m. over jorden. Ifall brønnhuset har døråpning, skal dennes underkant være minst 0,70 m. fra jorden. Døren skal kunne låses.

Overflatevann må ikke sige ned langs brønnens vegg.

§ 73. Inneholder en brønn urent eller sundhetsskadelig vann, kan den av helserådet forlanges igjenkastet, hvis den ikke blir rensset eller ikke kan renses tilfredsstillende.

Kapitel X.

§ 74. Hus- og grunneiere er personlig ansvarlig for, at alle de plikter oppfylles, som disse helseforskrifter pålegger dem, og skal ikke kunne undskylde sig med forsømmelse fra sine folks

15 febr.

eller leieres side. Er eieren ikke bosatt i byen, må han for helse- rådet opgi en her bosatt person, som på hans vegne skal sørge for at disse plikter oppfylles. Forsømmes disse, blir dog ansvaret hvilende på eieren, medmindre helserådet har gått inn på, at ansvaret skal bæres av stedfortrederen og denne har erklært sig villig. Denne innrømmelse kan dog tas tilbake.

§ 75. Undlater nogen innen den frist, som settes av helserådet eller av ordføreren på dettes vegne, å utføre noget, som påhviler ham efter disse forskrifter eller helserådets lovmedholdelig fattede beslutning, kan helserådet la både dette og hvad det ellers finner nødvendig for å hindre at forsømmelsen volder ulempe eller skade i sanitær henseende, — utføre på vedkommendes bekostning.

§ 76. Hvor gårdens renovasjon er overtatt av kommunen eller av kommunen autorisert renholdsverk, kan ansvaret for dette arbeides vedtektmessige utførelse overføres på renholdsverket, når kontrakt opprettes derom.

§ 77. Fra bstemmelser i disse forskrifter kan helserådet tilstede avvikelser, hvor de på grunn av særegne forhold måtte findes å foranledige uforholdsmessige ulemper for vedkommende.

§ 78. Overtredelse av disse forskrifter straffes efter den til enhver tid gjeldende lov.

§ 79. Ovenstående helseforskrifter trer i kraft, når de har fått stadfestelse og er behørig bekjentgjort.

§ 80. Helserådets ordfører i forening med dets øvrige medlemmer har overtilsynet med byens sundhetsforhold.

§ 81. Såvel politiet som helserådets medlemmer skal straks melde til helserådets ordfører, når de opdager, at helseforkriftene ikke følges eller når andre sanitære misligheter kommer til deres kunnskap.

Kongelig resolusjon

15 febr.

av 15 februar.

I. § 1, 1ste ledd, i de ved kongelig resolusjon av 22 juni 1923 fastsatte forskrifter om erstatning til norske sjømenn for tap av ombordværende eiendeler ved forlis forandres til å lyde overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

§ 1, 1ste ledd i forskriftene skal herefter lyde således:

For tap av ombordværende eiendeler ved norsk fartøis forlis tilkommer norske sjømenn som er ansatt på fartøiet, av rederen erstatning, som — medmindre der er truffet overenskomst om høi-

15 febr. ere erstatning, eller det godtgjøres at anskaffelsesverdien av de tapte gjenstander på tidspunktet for erstatningens utbetaling er mindre — utbetales med følgende beløp:

På fartoi som anvendes:

	i innenriks fart, fart på Sveriges vestkyst til og med Ystad samt det egentlige kongerike Danmark:	i annen fart:
	kr.	kr.
Skibsfører	800,00	1 200,00
1ste styrmann og 1ste maskinist, forsåvidt ytterligere minst en styrmann, resp. en maskinist skal være ansatt ombord	600,00	800,00
Andre styrmenn, maskinister og stuert	500,00	600,00
Hver av bemanningen forøvrig	350,00	450,00

15 febr.

Kongelig resolusjon

av 15 februar.

I henhold til lov om vassdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 § 59 meddeles approbasjon, som gjeldende inntil videre på nedenstående i møte 24 april 1923 vedtatte nye regler for fellesfløtning i Sogndalselven (Søgneelven) i Vest-Agder fylke:

§ 1. Fløtning av all slags trelast skal foregå felles i Sogndalselven fra Underaasen i Greipstad til Føreid bom i Søgne under et valgt styre.

§ 2. Medlem av foreningen er enhver for hvis regning fløtning i elven foregår, samt dessuten alle skogeiere fra hvis skoger der har vært fløtet eller bekvemt kan fløtes last i elven.

§ 3. Årsmøte holdes i februar eller mars måned. Ekstraordinært møte holdes når styret finner det nødvendig, eller når minst 2 av foreningens medlemmer forlanger det og skriftlig motiverer de saker som skal behandles. Møtene skal av styret bekjentgjøres med minst 14 dagers varsel.

§ 4. På årsmøte velges 4 styremedlemmer med 4 varamenn. Stemmeberettiget er den som minst en gang i løpet av de 3 siste år har erlagt en fløtningsutgift av kr. 20,00. Styremedlemmer velges for 2 år ad gangen. Hvert år utgår 2 styremedlemmer samt alle varamennene. Første gang ved loddrekning. Styremedlemmer kan gjenvelges, men kan forlange sig fritatt for valg i så lang tid han har fungert.

§ 5. Styret velger innen sin midte en formann som leder alle

forhandlinger og hvis stemme i tilfelle stemmelikhet gjør utslaget. Minst 3 medlemmer må være tilstede for at gyldig beslutning kan fattes i styremøtet. Over forhandlingene føre protokoll. 15 febr.

§ 6. Styret våker over at fløtningen foregår hurtig og forsvarlig. Besørger den fornødne regnskapsførsel og er ansvarlig for foreningens midler. Den besørger fløtningsarbeidet bortsatt og regnskapene forelagt årsmøte til desisjon. Styret kan på fløtningskassens bekostning anta den fornødne hjelp til regnskapsførselen og fløtningstilsyn.

§ 7. Elven inndeles i følgende distrikter:

1ste distrikt fra Føreid bom til Søgnefossen.

2net —»— » Søgnefossen til Greipstad.

3dje —»— » Greipstad til Stokkeland.

4de —»— » Stokkeland til Underaasen.

§ 8. Tømmer av alle dimensjoner kan fløtes. Fløtningsutgiftene bregnes pr. tylft efter 12 fots beregning. Den egentlige fløterlønn betales kun for det eller de distrikter hvori lasten er fløtet.

§ 9. Oppgave over last der slippes på elven må innsendes skriftlig til formannen og skal de anvendte merker underkastes styrets godkjennelse. Oppgaven tjener som utgangspunkt for beregning av fløtningsutgifter, efter å ha vært muligens sammenholdt og kontrollert med bomtallet.

§ 10. Foreløbige utgifter til dekning av fløtningsutgifter er legges uvegerlig efter den fordeling styret finner passende i forhold til den lastemengde enhver har i vassdraget.

§ 11. Foruten den egentlige fløterlønn i de respektive distrikter skal der pålegges lasten de fornødne ekstrautgifter til bestridelse av styrets utgifter, samt utgifter til bom, bomleie og utskilling av bommen ved Føreid.

§ 12. I tilfelle at nogen av foreningens medlemmer ønsker selv å fremføre sin last, skal han være berettiget til det når fellesfløtningen ikke derved hindres eller forstyrres. Den som vil fløte for egen regning må først anmelde dette for styret, samt innsende oppgave over lastens mengde.

§ 13. All last som tilhører medlemmene som ikke har betalt forfallell gjeld til fløtningskassen, hefter til enhver tid og uansett hvor den finnes inntil beløpet med renter og mulige omkostninger skadesløst er erlagt, og er styret berettiget til efter 2 måneders forløp efter første påkrav å bortsølge samme på eierens gevinst eller forlis uten forutgående forliksprøve, lovmål eller dom. I tilfelle av eiendomstvist angående last, hefter last av det merke hvorpå hviler uavgjort gjeld til foreningen.

§ 14. Forslag til ophevelse, forandring, eller tillegg til disse lover behandles under iakttagelse av den til enhver tid gjeldende

15 febr. bestemmelse i vassdragsloven. Andre tilfelle avgjøres med simpelt flertall av de møtende og i tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 15. Disse lover er vedtatt på møte av interesserte den 24 april 1923 og trer i kraft så snart de har erholdt kongelig approbasjon.

15 febr.

Kongelig resolusjon

av 15 februar.

I henhold til § 89 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes Fana herredsstyres beslutning av 27 desember 1923 angående tilatelse til oppførelse av bygninger med hule vegger i Fana bygningsdistrikt.

Beslutningen er sålydende:

«Den almindelige bygningslovs § 24,1 gis følgende tillegg som skal gjelde for Fana bygningsdistrikt:

Bygninger tillates opført med hule vegger, når bygningskommisjonen finner veggens konstruksjon tilfredsstillende, på følgende betingelser:

1. Veggene opføres av minst 2 lag 3/4" panel og 2 lag papp innvendig samt 1 lag 7/8" og 1 lag 3/4" panel med 2 lag papp utvendig. Panelene må krysslegges.
2. Alle stendere, skråbånd og løsholter såvel i ytre som i indre vegger av bindingsverk gis samme bredde og avplaneres på de mot panelingene vendende flater.
3. Feltene i bindingsverket må ikke gjøres over 1,5 meter brede (eller 2 meter hvis der er skråbånd i feltet) og i vertikal retning deles i felter på ikke over 1 meters høide med løsholter av forsvarlig tykkelse.
4. Brandmur må ikke opføres langs hule vegger eller med hulrum mellom brandmur og panel.
5. Bygningen må ha en avstand til nabogrunn av minst 5 meter.»

16 febr.

Lov

om forandring i lov om stortingsvalg av 17 desember 1920.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 februar 1924 sålydende:

I.

I lov om stortingsvalg av 17 desember 1920 skal følgende bestemmelser lyde således:

§ 13 nr. 1 litra c

16 febr.

være utfyllt i tydelig rekkefølge med navnene på så mange forskjellige personer, som der skal velges stortingsmenn for distriktet. Forslaget kan dessuten i fortsatt rekkefølge utfylles med navnene på inntil 6 andre personer.

§ 33 nr. 3.

Stemmesedlen kan inneholde navnene på så mange personer, som der skal velges stortingsmenn for valgdistriktet, og dessuten navnene på inntil 6 andre. Den rekkefølge, hvori de opførte personer ønskes valgt, angis enten ved plassen på stemmesedlen eller ved tilføiet nummerbetegnelse. Lyder stemmesedlen på flere navn enn tillatt, anses de overskytende, som er opført sist i rekkefølgen, for uskrevet. Er samme navn opført flere ganger, gjelder det bare på det første sted i rekkefølgen og strykes på de følgende.

§ 44 nr. 2.

Hver liste skal såvidt mulig tildeles så mange varamenn, som den får stortingsmenn, med tillegg av en. Varamannsplassene besettes ved fortsatt optelling som for representantplassene bestemt.

§ 56.

Nytt valgoppgjør skal Stortinget også påby, såfremt en representantplass, efterat varamannen eller varamennene i tilfelle er rykket op, blir ubesatt eller uten varamann, der kan avgi møte, enten fordi der er kåret nogen, som har undslått sig for å motta valg (§§ 48 og 49), eller på grunn av omstendigheter, som er inntruffet efter valget.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 16 februar 1924.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

H. S. Fürst.

Utgiver: Byråchef Young.